

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVI. ZATURDAG den 24sten JUNY 1848. No. 26.

Uittreksels uit Nederlandsche Couranten

AMSTERDAM, 4 *Mei.* Onder beurstyd ontvangen wy de Londensche berigten tot den 3den ingesloten. By de kamer van gemeenten heeft de kanselier van den Exchequer, in de zitting van den 1sten dezer, een voorschot van 200,000 pond voorgeslagen, tot den invoer van vrije arbeiders in Guiana en Trinidad. Na dat hy, op eenige aanmerkingen, de som tot 170,000 pond beperkt had, is het voorstel doorgegaan.

— Te Limerick, in Ierland, is een vry ernstig gevecht voorgevallen tusschen de Repealers of Iersche voorstanders der scheiding onderling. De eigenlyke party van wylen *D. O'Connell* heeft het onderspit gedolven, en den Heer *Smith O'Brien* zyn verscheiden tanden uit den mond geslagen en een zyner ribben gebroken. De *Times* ziet hierin het voorteeken eener op hand zynde instorting van geheel het stelsel van tegenstand.

— De stoomsloep der *Styx*, die aan de westkust van Afrika kruist, heeft, sedert zy derwaarts gezonden is, reeds 29 slavenhaalders prys gemaakt; 26 daarvan onder haren tegenwoordigen bevelhebber, Kommandant *Chads.*

— Er zyn tydingen uit Alexandrie in Egypte tot 20 April. *Mehemed Ali* bleef in zeer zwakken gezondheidstoestand verkeeren, en zyn zoon *Ibrahim*-Pacha voerde, als president van een' ingestelden regeringsraad, sedert nen 8sten dier maand geheel het bestuur van zaken. Hy had onlangs de werken tot afdamming van den Nyl, waaraan reeds 12 millioen guldens te koste gelegd zyn, bezigtigd en deed de versterking van Alexandrie met alle vlyt bespoedigen.

PARYS, 1 *Mei.* De zaal der zamenkomst heeft 27 Ned. ellen breedte en 39 ellen lengte en vormt een langwerpig vierkant, alleen met uitzondering van het gedeelte tegen over het bureau van den president, waar eene rondachtige uitholing is. Tien ryen banken met leuningen, doch zonder andere lessenaars dan een klein plankje, loopen aan weerszyden als ook in de uitholing der zaal; midden in dezelve is eene nog vry groote ruimte open gelaten. De tribunen kunnen ongeveer twaalf honderd personen bevatten.

De Heer *Thiers*, die zich in het departement der monden van den Rhone tot kandidaat gesteld had, is niet gekozen geworden. Deze uitkomst wordt aan den, in het Zuiden van Frankryk nog zeer vermogenden invloed der geestelykheid toegeschreven, die, meent men, in hem den kampvechter der universiteit en den schryver van het vermaarde rapport over het middelbaar onderwys heeft willen treffen. Ook hadden zich tegen hem zyne persoonlyke en staatkundige vyanden met de voorstanders der onbepaalde vryheid van onderwys vereenigd.

Ook de bekende dagbladschryver en gewezen afgevaardigde *Girardin* is niet geslaagd, zich in het departement van de Creuse te doen verkiezen, doch dit schynt het gevolg geweest te zyn van het stelsel van volstrekte werkeloosheid, hetgeen hy met opzigt tot het bevorderen zyner verkiezing had aangenomen.

— De Generaal *Changarnier* is in plaats van den Generaal *Cavaignac* tot gouverneur-generaal van Algerie benoemd.

— 4 *Mei.* Onder eene reeks van besluiten der provisionele regering, welke de *Moniteur* bevat, is vooral één opmerkelyk, waarby een buitengewoon crediet van niet minder dan 80,119,419 francs voor het ministerie van oorlog geopend wordt. Velen brengen dit besluit in verband met de geruchten van eenen aanstaanden intogt onzer troepen in Italie.— Een ander dier besluiten bepaalt, dat by intrekking zoo ver der bepalingen van art. 22 der wet van 23 April 1816, de invoer van boomwol, tot nader order, langs de landgrenzen zal mogen plaats hebben; die grondstof zal echter een invoerregt van 30 fr. per 100 kilogrammen betalen. Een derde decreet regelt de nieuwe munt. Zy draagt het opschrift *Republique Française* en aan de keerzyde, in een krans van eiken- en olyfbladen, de waarde van het stuk en het jaar van den muntslag. De gouden stukken zullen zyn van 40, 20 en 10 fr., de zilveren van 5, 2, 1 fr. 50 en 20 c. en de koperen van 10, 5, 2 en 1 c.

FRANKFORT, 25 *April.* In de Bondsdags-zitting van Zaturdag ll. is onder anderen door Pruissen voorgedragen, om onderscheiden aan het Duitsche bondsgebied aansluitende districten van het Groot-Hertogdom Posen, in welke het meerendeel der bevolking, ten getale van 593,000 zielen, Duitsch is, overeenkomstig den wensch der ingezetenen, in den Duitschen bond op te nemen. Door de vergadering is overeenkomstig die voordragt besloten.

— 30 *April.* In de Bondsvergadering van Zaturdag is ontvangen de mededeeling van het vyftiger komité, met betrekking tot het in te stellen triumviraat, als provisioneel uitvoerend bewind, en is die mededeeling in handen der commissie van onderzoek gesteld.

Insgelyks is commissoriaal verklaard geworden het onderzoeken van het plan tot eene algemeene staatsregeling voor het vereenigd Duitschland, door het komité van de 17 'svolks vertrouwen bezittende mannen ontworpen.

De hoofdtrekken van dit ontwerp zyn:

Vereeniging van al de Duitsche provincien, Sleeswyk daaronder begrepen, doch onder voorbehoud van nadere beschikking omtrent Posen en Istria. Het algemeen Ryksgezag berustend by een algemeen Rykshoofd, dat te Frankfort zal resideren en by den Ryksdag. De waardigheid van Ryksopperhoofd of Duitschen Keizer erfelyk; een verantwoordelyk ministerie; onafhankelyk bestier in de onderscheiden Duitsche Staten, doch ondergeschikt aan het algemeene belang. De Ryksdag bestaat uit een Hooger en een Lagerhuis; het Hoogerhuis telt 200 leden, zaamgesteld uit de regerende vorsten, een afgevaardigde uit ieder der vier vrye steden en ryksraden door de afzonderlyke staten voor 12 jaren gekozen, alle vier jaren een derde te vernieuwen. Het lagerhuis bestaat uit volks-afgevaardigden, een per elke 100,000 zielen; deze worden voor zes jaren gekozen en alle twee jaren voor een derde vernieuwd. De verkiezingen regelen zich naar de wetgeving van iederen staat.

Het hoogste Ryksgeregt heeft zynen zetel te Neuremberg, telt 21 leden, voor een derde door den Keizer, een derde door het Hoogerhuis en een derde door het Lagerhuis te benoemen; het houdt zyne zittingen in het openbaar, het vonnist in het hoogste ressort over alle geschillen tusschen de onderscheiden Staten en Vorsten, over de troonsopvolging, het regentschap, enz.; in het crimineele wordt het gezworenen geregt gebezigd.

— 5 *Mei.* By het vyftiger comité is heden gearresteerd eene proclamatie aan de Bohemers, de Moraviers en de Sileziërs, om aan deze bevolkingen te verklaren, dat de Duitsche Bond nimmer in de afscheuring van eenig gedeelte van het grondgebied van den Bond bewilligen zal, maar dat de Bond zulks door alle daartoe dienende middelen zal weten te keer te gaan; voorts is er ook nog een adres gearresteerd aan de Hongaren, met uitnoodiging dat deze, als in staatkundig belang ten naauwste met Duitschland verbonden, zich toch zouden ontzien, de regten der Saksers in Zevenbergen op eenige wyze te verkorten.

Eindelyk nog is besloten, de Bondsvergadering uit te noodigen, toe te zien, dat in de afzonderlyke staten niet slechts bepalingen omtrent de volkswapening genomen zouden worden, maar ook ten spoedigste gevolg aan die bepalingen gegeven zou worden.

PESTH, 1 *Mei.* By de regering alhier zyn verontrustende berigten uit den Banat en uit Kroatië ontvangen. Vele tot Hongarye behoorende streken, in welke het meerendeel der bevolking uit Serviers bestaat, hebben zich aan Servië aangesloten en den Czaar *Georgiewitsch* tot koning uitgeroepen. De nog door *Metternich* aangewezen Ban van Kroatie, *Jelachich*, proclameert opentlyk de contra revolutie.— Hy spreekt van 100,000 man Kroaten en Grenzern, die hem gehoorzaam zyn en aan wier hoofd hy den vroegeren stand van zaken in Hongarije en in het gansche koningryk zegt te willen herstellen. De keizer, zegt hy, is tot de gedane concessien gedwongen geworden, en al wordt hy er nu ook door den keizer niet toe aangezocht, zoo beschouwt hy het als zynen pligt als onderdaan, zich tegen dit, zynen vorst aangedaan geweld, te verzetten. Deze berigten, die zich reeds gisteren in byna alle kringen verspreidden, hebben de gansche stad in rep en roer gebragt, en overal hoort en leest men: *Het vaderland is in gevaar! Hongaren op! te wapen!*

ALEXANDRIE, 9 *April.* De geneesheeren verklaard hebbende, dat *Mehemed-Ali* volstrekt buiten staat was langer de teugels van het gebied te voeren, heeft *Ibrahim Pacha* de prinsen van den bloede en voornaamste Pacha's en Beys in rade byeen geroepen, om over het nemen van maatregelen te raadplegen. In dien raad werd er op aangedrongen, dat *Ibrahim* het gebied zou aanvaarden, maar deze heeft, aangezien de mogelykheid van het herstel zyns vaders, geweigerd zulk eene verantwoordelykheid op zich te laden, ten zy de Europesche consuls, die allen hier zyn, hem dringend daartoe mogten nopen, een stap tot welke deze zich evenwel niet geregtigd hebben geacht.

Eindelyk is er gisteren avond besloten tot het benoemen van een regentschap, zaamgesteld uit *Ibrahim Pacha*, als voorzitter en *Said-Pacha* zyn broeder en *Abbas-Pachà* zyn neef, benevens zeven hooge staatsbeambten, als leden.

De vertegenwoordigers der Europesche mogendheden hebben besloten, dat regentschap, als het verantwoordelyk gouvernement van Egypte te erkennen.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 23 Juny 1848.

ALZOO de persoon van *ABRAHAM DE VEER*, alhier woonachtig, als generale gemagtigde van Deweduwe *JAN HENDRIK JUTTING*, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de aan genoemde Weduwe *JAN HENDRIK JUTTING* in eigendom aankomende slavin CALISTER, oud 60 jaren, dochter van SARAPHINA, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 23 Juny 1848.

ALZOO de persoon van *MARTINA CICILIA PENNING*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur deser kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slaven PAULINA, oud 52 jaren, dochter van MARTINA, en JAN, oud 26 jaren, zoon van PAULINA, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 23 Juny 1848.

ALZOO de personen van *WILLEMINA DE PALM*, zuster, en *WILLEM PRINCE Junior*, als Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen *CATHARINA DE PALM* Weduwe *GERARD DANIES* mede zuster en gezamenlyke ab-intestato erfgenamen van wylen *MARIA LOUISA STOK*, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur dezer kolonie, hebben geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de genoemde *MARIA LOUISA STOK* in eigendom aankomende slavin ROSA, oud 35 jaren, dochter van CLEMENTINA, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 23 Juny 1848.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 1 July als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

TER verzending naar Nederland per de Nederlandsche Kof HUNDEREN, Schipper K. OUWEHAND, zal er ter Koloniale Secretary alhier een Brievenzak worden opgemaakt, dewelke op aanstaanden Woensdag, den 29 dezer, des namiddags te 2 ure, zal gesloten worden.

Curaçao den 21 Juny 1848.
De Commis belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

LYST van de ter KolonialeSecretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Carolina Salazar de Echeverria.	Pablo de Caspe.
Anna Allietta Holland.	R. Cardoze.
Franco. Apolinar Henrique Garsia.	Martina Golla.
Jose Bauto Diez.	Jacobus Cordero Isierra.
	Maria Vitoria Alejandro.

Curaçao den 23 Juny 1848.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk, om, op zynen naam, aan niemand eenig crediet te verleenen, zonder van hem of van zyne Echtgenoot een schriftelyk bewys te hebben.

Curaçao den 23 Juny 1848.
J. DE VEER Jz.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Juny 17 ven. golet Betsy, C. B. de Brot, La Guayra.
—— 19 ned. bark Onderneming, J. Troffel, Sto. Dom.
—— — ned. golet Esther, T. Taylor, Coro.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopez, Coro.
—— — eng. golet Sea Flower, H. W. Lawson, Jacmel.
—— — ned. bark Bonaire, J. Suares, Bonaire.
—— 21 ned. boot Susanna, J. Nicolaas, Kl. Curaçao.
—— 22 am. barksch. J. A. Jesurun, H. F. Vinall, N. York.
—— — ned. golet Pieternella, J. N. Kogen, Pto. Cav.
—— 23 ned. golet Dorothea, J. A. Perez, Aruba.
—— — ven. golet Emalia, J. Leon, Pto. Cavello.

UITGEKLAARD.

—— 16 ned. golet Dorina, J. Groos.
—— — ven. golet Am. Dorothea, C. Sterling.
—— — ven. golet Gran Maria, B. A. Prince.
—— 17 zw. bark Eagle, T. Darzey.
—— 19 ned. golet Esther, T. Taylor.
—— — ven. golet Betsy, C. B. de Brot.
—— 21 ned. golet Sally, G. Leon.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopez.
—— — ned. golet Anna, W. H. de Veer.
—— — ned. boot Susanna, J. Nicolaas.
—— 22 n. gr. golet Diana, J. Mendez.
—— — ned. bark Bonaire, J. Suares.
—— 23 sp. golet Tres Hermanos, V. Torres.
—— — ned. golet Dorothea, J. A. Perez.
—— — ned. golet Augustina, J. Jones.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1848.

N. M. Donderdag den 1 te 9 u. 44 m. 's morgens.
E. K. Donderdag den 8 te 0 u. 20 m. 's namiddags.
V. M. Vrydag den 16 te 4 u. 2 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 24 te 1 u. 31 m. 's nachts.
N. M. Vrydag den 30 te 5 u. 23 m. 's avonds.

Verleden Maandag, den 19 dezer, is Z. M. Brik DE MERKUUR, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee J. VAN CATS Baron DE RAET, naar de onderhoorige eilanden St. Martin en St. Eustatius vertrokken, en met dezelve een detachement troepen, bestaande uit 60 man, twee onderofficieren en twee korporaals, onder de bevelen van den 1e. Luitenant Adjudant, D. A. DU CLOUX, en den 2e. Luitenant, H. VAN RHYN, en bestemd naar de gemelde eilanden.

Met de aankomst van het Amerikaansche barkschip JB. ABM. JESURUN, kapitein F. VINALL, op Donderdag morgen, van Nieuw York, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 3 dezer, bevattende berigten uit 's Gravenhage tot den 14, Parys tot den 15 en Liverpool tot den 17 Mei.

Het berigt uit 's Gravenhage luidt als volgt: — "In de zitting der tweede kamer van de Staten Generaal van heden deelde de President eene boodschap van Zyne Majesteit mede, bevattende: dat de Graaf Schimmelpenninck, President van den Raad van Ministers, en de Generaal Majoor Nepveu, Minister van Oorlog, hun ontslag hadden ingediend, welken door Z. M. was aangenomen."

Op den 15 Mei hadden er verschrikkelyke tooneelen van wanorde in Parys plaats. De Nationale Vergadering werd in hare werkzaamheden gestoord en ontbonden door de party der Communisten, onder voorwendsels van de nationaliteit van Polen te willen herstellen. Deze party koos een nieuw Voorloopig Bestuur en waande zich reeds meester van gansch Frankryk, toen de Nationale garde en de troepen op kwamen, de menigte uit het gebouw der Nationale Vergadering verdreven en het gouvernement herstelden.

De hoofden der opstandelingen of de leden van het door hen benoemde Voorloopig Bewind zyn gearresteerd geworden.

Het volgende is de zakelyke inhoud der berigten over deze gebeurtenis: —

Maandag, den 15, te 12 ure 's middags, werd de zitting der Nationale Vergadering geopend. De President bragt ter kennis van de vergadering dat hy een aantal verzoekschriften van de clubs en byzondere personen ontvangen had ten gunste van Polen. De Heer d'Arago vroeg: of ingeval Italië de tusschenkomst van Frankryk mogt inroepen, of Frankryk geneigd zou zyn dat verzoek intewilligen? Hy deed ook de vraag: indien er onderhandelingen hangende waren in Italië, waarby Oostenryk eenig gedeelte van Italië mogt behouden, welke stappen het gouvernement in deze zoude nemen? Generaal Subervic viel den spreker in de rede en merkte aan: dat, toen hy uit het Ministerie gegaan was, het leger van de Alpen 30,000 man sterk was.

Buiten viel een geweerschot, waarop een oogenblik stilte volgde. Barbes trachtte toen aan het spreken te komen, doch werd door eenige personen, die zich rondom hem schaarden, met bedreigingen daarin gehinderd. De Heer Buchez ontruimde den Presidentalen stoel, en de Heer Corbon nam op dezelve plaats. De Heer Lamartine stond op en zeide dat hy uitvoerige uitleggingen zal geven, na de debatten over de aangelegenheden van Polen. De Heer Wolowski werd op de tribune geroepen om zyn voorstel, betreffende Polen, te ontwikkelen.

Op dit oogenblik hoorde men een herhaald geschreeuw van buiten; en op de aanmerking van een lid, dat het de pligt was der leden van de Vergadering om op hunnen post te blyven in zoodanig gewigtig oogenblik, werden de officieren van de kamer verzocht, al de leden in de Conferentie zaal te verzoeken, zich by hunne collegas te vervoegen, en in een oogenblik waren al de zitplaatsen bezet. De Heer Louis Blanc kwam toen binnen.

De Heer Wolowski beweerde dat de roemrykste daad van Frankryk zou zyn de herstelling van Polen, dat Frankryk van het Noorden, hetwelk gedurende deszelfs bestaan, het bolwerk van het Christendom en der beschaving was.

De Heer Clement Thomas stond op om te spreken, toen de galleryen voor het publiek bestormd werden door mannen met vlaggen, schreeuwende: "Vive la Pologne!" Vele personen kwamen door de zydeuren binnen de zaal, en onder hen bevond zich een kapitein der artillerie van de Nationale garde, die door de leden en officieren van de kamer uitgezet werd.— Hierop volgde eene ontzettende wanorde, zoo dat de president zich genoopt vond zich te dekken. De HH. Barbes, Clemt. Thomas en anderen bezetteden de tribune. De eerstgemelde wilde spreken, doch werd gehinderd door den Heer Larabit. Al de leden van het Uitvoerende Bewind verlieten toen de kamer.

De Heer Thomas poogde vruchteloos te spreken. Op dat oogenblik stroomde het volk door alle deuren naar binnen en maakte zich meester van de zaal der vergadering. De leden, die zich er tegen verzetteden, werden door het volk mishandeld. Ledru Rollin beklom de Tribune, doch zich niet kunnende doen hooren, liet hy aan Barbes en Blanqui over, om te spreken.

Kort hierop kwam de Heer Buchez in de zaal terug, vergezeld van den Prefect van Policie en de leden van het Uitvoerend Bewind. De Heer Barbes verzocht het volk stil te zyn, opdat de vergadering het verzoekschrift, hetwelk een persoon uit het volk, die naast hem stond, in handen had, konde aanhooren. Er werd hierop geen acht geslagen; het verzoekschrift werd onder de grootste wanorde voorgelezen. Generaal Courtois, Raspail, Blanqui, Barbes en een aantal mannen gekleed in *blouses*, bezetteden de Tribune, onder elkander een hevig geschreeuw aanheffende. De Heer Louis Blanc verscheen aan de zyde van den President en werd luid toegejuicht door het volk.

De stilte een weinig hersteld zynde, verzocht de Heer Louis Blanc het volk stil te zyn, opdat het verzoekschrift voorgelezen en in overweging konde genomen worden. Het verzoekschrift werd andermaal voorgelezen door een gedelegeerde van de clubs, die ten besluite vorderde dat de vergadering dadelyk het besluit zou nemen om eene vriendelyke uitnoodiging aan de Noordsche Mogendheden te doen om Polen te herstellen, en om een fransch leger in gereedheid te houden, ten einde de Rhyn en de Alpen dadelyk te kunnen overtrekken en binnen Polen te rukken, zoodra het *ultimatum* verworpen wordt.

De President stond op en merkte aan: dat de vergadering hun verzoek gehoord had, en dat wanneer zy verlangden, dat hetzelve in overweging zou genomen worden, zy zich uit de zaal moesten verwyderen. De Heer Barbes ondersteunde deze vermaning. Een der presidenten van de clubs, aldaar tegenwoordig, stond op en verzocht verlof om het verzoekschrift te kunnen ontwikkelen. Hy zeide: dat het het verlangen van Frankryk was, dat Polen in deszelfs grenzen van 1772, van de oevers van de Wartha tot aan de kust van de Zwarte Zee, zou hersteld worden. Hy vertrouwde dat het gouvernement zich niet door de buitenlandsche diplomatie zou laten afschrikken. Het geroep buiten de zaal, zeide hy, was niets anders dan manifestatien ten gunste van Polen, hetwelk zou veranderen in een geroep ter eere van de vergadering, wanneer dezelve tot de herstelling van Polen mogt besluiten. Al de partyen waren over dit punt eens. Het volk mogt verdeeld zyn in gevoelens ten opzigte der inwendige staats aangelegenheden, maar was eensgezind over de zaak van Polen. Dientengevolge verzocht hy der vergadering om oorlog te verklaren tegen de verdrukkers van dat edel land.

Terwyl hy op de Tribune was, zou hy aan de Vergadering een ander verzoek doen. Hunne broeders van eene naburige stad (Rouaan) zyn op eene onbarmhartige wyze geslagt geworden. Insteêe van hunne wreedaardige wonden te genezen, hebben hunne vyanden zich vermaakt hen te vergeven. De kerkers waren door hen gevuld; hy verzocht dat zy onverwyld in vryheid zouden worden gesteld.

Het geroep van "weg met Frank Carre" werd van alle kanten gehoord, en de spreker besloot met de aanbeveling: dat er zonder verlies van tyd maatregels zouden genomen worden, om het volk werk te verschaffen en den toestand der arbeidende klasse te verbeteren. "Laat een Ministerie voor den arbeid daargesteld en Louis Blanc aan deszelfs hoofd gesteld worde," was de uitroep van het volk binnen de zaal.

De Heer Ledru Rollin begon toen te spreken. Hy zeide: dat hy niet sprak in hoedanigheid als lid van het Uitvoerend Bewind; hy had ook geene gelegenheid zyne Collegas over de zaak te onderhouden; hy sprak als een eenvoudig burger en als een vertegenwoordiger van het volk.— Het volk had, zeide hy, hunne wenschen doen kennen ten opzigte van Polen; deze wenschen moeten vervuld en hunne Poolsche broeders geholpen worden. Zy hadden teveus hun verlangen te kennen gegeven, dat de Vergadering al derzelver pogingen zouden aanwenden om het lyden van het volk te leenigen. Hierop verhief zich het geroep van "Ja, ja, er moet een ministerie voor den arbeid aan het volk daargesteld worden."

De Heer Ledru Rollin vermaande het volk toen, om een blyk te geven van hun bewonderingswaardig gezond verstand, hetwelk niet misleid kon worden, door zich in orde te verwyderen, ten einde de Vergadering gelegenheid te geven de zaak in overweging te nemen. Het volk riep toen: "wy zyn misleid, wy zyn verraden—gy

moet niet beraadslagen, gy moet stemmen," riep eene stem uit.

Men kan geene beschryving geven van het tooneel van verwarring en opschudding, hetwelk hierop volgde. Het geschreeuw van de galleryen, en dat uit de zaal was, zegt men, verschrikkelyk. De galleryen waren zoo vol menschen, dat het te bewonderen is, dat dezelve zich niet begeven hebben.

De Vertegenwoordigers van het volk bleven allen op hunne zitplaatsen, en zoodra zy spreken wilden, werden zy gedreigd; verscheiden hunner werden door het gemeene volk, dat digt by hun stond, geslagen. De President Buchez en de Vice President Corbon bleven op hunne plaatsen en waren blykbaar bevreesd, de zitting te verdagen, opdat het volk geen bezit van de zaal zou nemen en, even als by eene vroegere gelegenheid, het gouvernement vervallen zou verklaren en een ander in deszelfs plaats benoemen.

Na herhaalde vruchtelooze pogingen om tot de Vergadering het woord te voeren, kreeg de Heer Barbes ten laatste gelegenheid om aantekondigen: dat er eene buitengewone contributie van duizend millioen franken zou geheven worden ten behoeve van het werkvolk. Het volk drong toen aan, dat de Heer Louis Blanc tot Minister voor den arbeid zou benoemd worden.— Zy plaatsten hem op eene tafel en droegen hem rond door de zaal. Terwyl dit zegevierend rond dragen plaats greep, kwamen eenige personen binnen de zaal loopen, aankondigende, dat de Nationale gardes te wapen geroepen werden. Deze aankondiging verwekte de grootste opschudding.— De Heer Barbes beklom weder de Tribune, sprak de vergadering aan, vorderde, dat zy de verklaring moest afleggen: dat het volk van Parys zich verdienstelyk jegens het land heeft gemaakt, en dat de gene, wie hy ook zy, die het bevel mogt gegeven hebben om het *rappel* te slaan, als landverrader zal verklaard worden.— Het volk scheen eenigsins bevredigd te zyn door dit voorstel, doch weigerde halstarriglyk de zaal te verlaten, alvorens de twee besluiten genomen zyn.

De Vergadering scheen echter ongenegen hunnen eisch te voldoen; de President bleef op zyne plaats zitten. De Heer Huber klom toen op den rand van de Tribune, verkondigde in naam des volks de ontbinding der Nationale Vergadering. De President dekte zich toen en verliet de zaal, gezamentlyk met de volksvertegenwoordigers, latende het volk in het bezit van dezelve. Het was toen vier ure des namiddags.

Door eenige personen, die zich zelve gekozen hebben als vertegenwoordigers van het volk, werd een nieuw Bestuur gekozen; doch het schynt dat de benoemde voor die eer bedankt hebben, of dat zy geene genoegzame stemmen hadden om hunne benoeming te ondersteunen; er kwam dus hiervan niets.

Het gemeene volk bleef razen en tieren tot dat de Nationale garde, de Garde Mobile en de linie troepen, die het gouvernement getrouw gebleven waren, kwamen aanrukken. Hunne houding alleen was genoegzaam om het volk het gebouw der Vergadering te doen ontruimen. Er werd geen bloed vergoten.

Het oproer was ontsettend, doch had geen ander gevolg dan de wanorde, welke het veroorzaakte. Na dat het volk het gebouw der Vergadering ontruimd had, keerden de volksvertegenwoordigers in de zaal terug en de Nationale Vergadering hervatte hare werkzaamheden.

Toen de post vertrok, koesterde men de vrees, dat er eene botsing zou plaats grypen tusschen het volk en de Nationale gardes. Het eerstgemelde was naar het Hotel de Ville gegaan om er een Committee voor de publieke veiligheid te benoemen.

Het opgemelde is overgenomen uit de Engelsche berigten. *Le Courrier des Etats Unis* bevat nog het volgende, medegedeeld door zyne private Correspondenten:

Huber, President der Centrale Club, klom boven den rand van de Tribune, met eene roode vlag in de hand, verkondigde de ontbinding van de Nationale Vergadering en de oprigting van een nieuw Voorloopig Bestuur. De leden van dit Bestuur waren: Cabet, Barbes, Huber, Proudhon, Ledru Rollin, Louis Blanc, Blanqui, Pierre Leroux en Raspail.

De teugellooze volksmenigte verliet de Nationale Vergadering om zich naar het Hotel de Ville te begeven, met oogmerk om het door de oproerige menigte benoemde gouvernement aftekondigen; doch hier ook vonden zy de Nationale garde, die door hare ernstige bedaarde houding genoegzaam te kennen gaf wat zy te verwachten hadden; en de rust herstelde zich zonder botsing en zonder bloedvergieting.

De Nationale Vergadering, gewaarborgd door de troepen en de Nationale garde, verklaarde den Generaal Courtois schuldig aan hoog verraad, doordien hy den aan hem toevertrouwden post heeft laten overrompelen. Er werden besluiten uitgevaardigd om Huber, Blanqui, Barbés en Raspail te arresteren, waaraan terstond gevolg is gegeven geworden. Terzelfde tyd stelde de Heer Lamartine voor, ten einde geen voorwendsel meer aan de oproerlingen te laten, om zich te wenden tot de Hoven van Duitschland, verzoekende de herstelling der nationaliteit van Polen.

Men erkent, dat de herstelling der nationaliteit van Polen slechts een voorwendsel van de party der Communisten is, maar dat het ware doel der omverwerping van het Bestuur was de daarstelling van een schrikbewind. Gelukkig voor Frankryk, dat deze party ten onder gebragt is; betreurenswaardig is het echter, dat het fransche gouvernement tot een maatregel de toevlugt moet nemen, welke onvermydelyk een algemeenen oorlog in Europa moet ten gevolge hebben.

De namen der leden van het door de Nationale Vergadering benoemde Voorloopig Bewind, zyn: Arago, Garnier Pages, Marie, Lamartine en Ledru Rollin.

Spanje. In den morgen van den 7 Mei had er een opstand onder de troepen te Madrid plaats. Een of twee battaljons van het regement Espagna sloeg tot muiten over, waarby zich het gemeene volk voegde. De troepen trokken tegen de opstandelingen uit, er viel een gevecht voor, hetwelk 4 uren lang duurde, en de laatstgemelden werden geheel verslagen en verstrooid. De muitelingen hadden een verlies van 600 man; 80 soldaten, 30 burgers en verscheidene aanzienlyke personen werden kryrsgevangen gemaakt. In den zak van een sergeant vond men eene som van drie duizend franken, en in dien van een soldaat 600.

Italie. Naar luid eens briefs van Rome, van den 5 Mei, was het ministerie voltallig gemaakt, tot groot genoegen van het volk. De rust was volkomen hersteld.— De Nationale garde diende by den Graaf Mammiami, den eersten Minister, een verzoekschrift in, verzoekende het gouvernement: den "Heilgen Oorlog" te willen ondersteunen, de zaak der nationaliteit en onafhankelykheid van Italië te willen bevorderen, en geene overeenkomst met Oostenryk te sluiten, of den vrede aantenemen, zoolang de vlag van die natie ten zuiden van de Alpen blyft wapperen.

Volgens den inhoud van eenen brief, gedagteekend Weenen 8 Mei en geplaatst in de Keulsche Courant, had de Nuntius by het hof van Oostenryk zyn paspoort genomen.

Brieven gedagteekend uit het leger van Karel Albert, in den nacht van den 6 Mei, vermelden dat op dien dag een hevig gevecht had plaats gehad op weg naar en onder de muren van Verona. Naar gissing was de sterkte der Piemontesche troepen, welke deel in dit gevecht genomen hebben, 30,000 man, en de Oostenrykers 20,000.

Het oogmerk van Karel Albert was om de veldwerken en verschansingen, welke in de laatste dagen gemaakt waren, ter verdediging der dorpen voor Verona, van San Vito, aan den boven Etsch, af tot San Lucia, op eenigen afstand van Villa Franca, te vernielen. De uitvoering van dit plan is met volkomen welslagen bekroond. Overal werden de Oostenrykers verslagen, al de veldwerken werden vernield, en het Piemontesche leger kwam tot onder de muren van Verona.

De tydingen uit Frioul waren ook gunstig voor de zaak van Italie. Het schynt thans zeker, dat de Oostenrykers, onder Generaal Nugent, genoodzaakt waren op Tagliamento terug te vallen, en dat Palma Nova zich niet onderworpen heeft, maar steeds bezet werd door de troepen onder Generaal Zucchi.

Denemarken. Naar luid der berigten van Kolding, loopende tot den avond van den 8 Mei, hadden 24 deensche oorlogsschepen, den ganschen morgen van dien dag de vesting Fredericia beschoten, waardoor op twee plaatsen brand ontstaan was. Het vuur der vesting had verscheidene kleine schepen van den vyand gezonken.

Er zouden, zegt men, 10,000 man Zweedsche troepen in Gothenburg verzamelen, ten einde binnen weinige uren, des vereischende, binnen Jutland te kunnen rukken. De *Berlingsche Zeitung*, uitgegeven in Koppenhagen, beweert op eene stellige wyze, dat 20,000 man Zweedsche troepen bevelen hadden ontvangen om op marsch te gaan, en dat een korps Zweedsche hulptroepen binnen kort op Deensch grondge bied zou komen. Rusland zou het Deensche gouvernement met het noodige geld voorzien.

Verleden Dingsdag werkten op, onder de kust van dit eiland, drie vaartuigen der flottilla van Venezuela: de brik Carabobo, de schoeners Democratia en La Fama.— De bestemming dezer vaartuigen, zegt men, is naar Pto. Cabello.

Verledene week heeft er in de Golf van Maracaibo een gevecht plaats gehad tusschen de beide Venezolaansche flottillas. Naar men ons verhaald heeft, lag de gouvernements flottilla te Campana ten anker; men had twee stukken geschut aan wal gebragt, welke naar het kamp van Generaal Monagas moesten vervoerd worden, en tot dat einde bevond zich een eenig tal manschappen van een der vier vaartuigen aan wal. Onder dit bedryf werd sein gemaakt van de vyandelyke flottilla; het was nu de zaak om zoo spoedig mogelyk onder zeil te gaan, en een goed heen komen te zoeken; want de tegenparty bestond uit tien vaartuigen. Men was reeds in voornemen die manschappen aan wal te laten en te vertrekken, toen een hevige zuidwesten wind inviel en de vyandelyke flottilla het naderen van den wal verhinderde; hierdoor kreeg men tyd om de aan wal zynde manschappen te schepen.

De kommandant van de gouvernements flottilla beval dien van de schoener La Nueva Independencia, om, wanneer hy geen kans zag mede te zeilen en de andere drie vaartuigen, welke goede zeilers zyn, by te houden, zyn vaartuig maar op strand te zetten; hetgeen ook geschied is. De brik en de twee schoeners zeilden tegen den avond door de linie van den vyand heen, en in den nacht, elkander niet kennende onderscheiden, bleven zy tusschen de vyandelyke schepen tot tegen den morgen, toen zy zich verwyderden zonder vervolgd te worden en op Aruba ten anker gingen.

De vyandelyke flotilla zond in den morgen eenige gewapende sloepen om de Nueva Independencia te bemagtigen; derselver kommandant Preston dit bemerkende, liet al zyn geschut aan eene zyde brengen en begon een hevig vuur op de sloepen, zoo dat zy met zwaar verlies moesten terug keeren. Zy beproefden toen om het gestrande vaartuig aan de landzyde aanteklampen; er werden tot dat einde een veertigtal manschappen geland; deze proef mislukte ook en met groot verlies voor den vyand, van wien twee officieren en eenige manschappen gevangen zyn gemaakt.

Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad tot den 12 Mei jl.

'sGravenhage, 11 *Mei*. In de zitting van heden heeft Z. Exc. de voorzitter van den ministerraad de volgende woordelyke verklaring afgelegd:

"Toen ik de eer had U. E. M. op den 25sten Maart jl. eenige openingen te geven aangaande de daarstelling van het tegenwoordig tydelyk ministerie, achtte ik het noodzakelyk, daarby eene mededeeling te voegen betreffende de wyze, waarop dat ministerie deszelfs standpunt beschouwde, betreffende de verpligtingen, welke het oordeelde, dat op hetzelve zouden moeten rusten, tot dat eene definitieve administratie de tydelyke zou kunnen vervangen.

Deze laatste, indachtig aan de aanvaarde verantwoordelykheid, heeft getracht, aan hare roeping naar vermogen te beantwoorden. Zy heeft er zich op toegelegd, de zaken by de verschillende departementen met den meesten yver te behartigen en den geregelden gang der administratie te bevorderen.

Zy heeft steeds gewaakt, om de publieke orde te verzekeren en die rust te handhaven, welke het eerste vereischte tot maatschappelyk geluk is.

Terwyl het met vereenigde krachten in dien geest arbeidde, heeft het ministerie, zoodra daartoe gelegenheid was, zich met een nauwgezet onderzoek bezig gehouden van het ontwerp van gewyzigde Grondwet, door den Koning aan het oordeel van den ministerraad onderworpen; en hoe zeer daarin, zoo door gewone als door buitengewone werkzaamheden verhinderd, van de tydsomstandigheden onafscheidbaar, heeft de raad die taak ten einde gebragt.

Met opzigt tot dit onderwerp echter heeft zich onder de leden van het ministerie verschil van meening geopenbaard; en het is ten slotte gebleken, dat zoodanige uiteenloopende denkbeelden onder hen bestaan als niet te vereenigen zyn.

Het gevolg daarvan is noodwendig, dat, daar er geen voorstel tot wyziging der Grondwet niet kan ontspruiten dan uit een ministerie, dat dienaangaande eenstemmig denkt,—het onvermydelyk wordt, dat eene verandering in het personeel plaats grype.

Tot dat einde zyn door de leden van het ministerie hunne verschillende meeningen aan den Koning geopenbaard. Z. M. heeft, krachtens de Grondwet, alleen de bevoegdheid, de ministeriele inrigting te regelen en de uitkomst van 's Konings overweging kan ten spoedigste worden te gemoet gezien.

Het ministerie betreurt niet minder dan UEM. zulks kunnen doen, de vertraging, door de zoo even aangehaalde omstandigheden, in de voordragt eener gewyzigde grondwet veroorzaakt.

Een ieder in Nederland gevoelt de noodzakelykheid, dat eene beslissing dienaangaande genomen worde, en deze zal, naar men vertrouwt, zich dan ook niet doen wachten.

Intusschen kunnen de leden der tegenwoordige administratie aan U. E. M. verzekeren, dat zy, hoezeer in een zoo belangryk punt verschillende, zullen voortgaan eendragtiglyk op denzelfden voet 's ryks belangen te behartigen gedurende de dagen, die zullen verloopen, vóór dat de ministeriele schikking zal zyn tot stand gebragt. Hunne gelyke zucht, om het vaderland van dienst te zyn, staat U. E. M. daarvoor ten borg.

Aan de toezegging, door het ministerie gedaan, wegens eene wyziging omtrent de accynsen op het gemaal en het geslagt, is door hetzelve gedaan en eene conceptwet, daartoe betrekkelyk, heeft reeds den Raad van State doorloopen, zoodat zy, wanneer de aanstaande ministeriele schikking daarin geene verandering daarstelt, eerlang U. E. M. zal kunnen worden aangeboden.

Het ministerie heeft gemeend, by monde van deszelfs voorzitter, U. E. M. deze openingen te moeten geven, uit hoofde van deszelfs verlangen, om U. E. M. volledig bekend te maken met al de gewigtige aangelegenheden, welke in nauw verband staan met de belangen van het vaderland, die U. E. M. zoo zeer ter harte gaan."

Na eene langdurige discussie daarover wordt besloten tot het doen drukken en ronddeelen dier mededeeling.

Aangekomen in Texel, op den 28 April, Jan Visser, Kapitein A. Driest, van Curaçao.

AMSTERDAM, 13 *Jan.* Gisteren avond woonden wy in de Maatschappy *Felix Meritis* de uitvoering by van even zeldzame als verwondering wekkende proeven van de ontzettende geheugeniskracht, waarmede een mensch kan bedeeld zyn. De Heer Professor *Eduard Pick* namelyk gaf dien avond eene inleiding op zyne lessen over mnemotechnie, verzeld van talryke proeven, die aantoonden hoe zeer hy door studie zyn geheugen had weten te scherpen. Nadat de Heer *Pick* met eenige woorden het nut had aangetoond in een goed geheugen gelegen, wees hy vervolgens de redenen aan, die oorzaak zyn, dat de een op een meer, de ander op een minder goed geheugen kan aanspraak maken. In de eerste plaats, zeide de spreker, kunnen wy datgene onthouden wat wy stellig onthouden *willen*, terwyl in de tweede plaats het geheugen afhangt van den indruk, die verschillende zaken op ons maken, welke, by onderscheidene menschen verschillend, niet by allen even onuitwischbare sporen achterlaten. Vandaar dan ook dat wy ons zaken, die ons hebben getroffen, jaren lang herinneren; terwyl wy andere onverschillige dingen, al zyn zy ook gisteren eerst gebeurd, volstrekt niet meer in het geheugen kunnen terugroepen; wil men dus het geheugen scherpen, dient men met belangstelling en opmerkzaamheid alles gade te slaan.

Na deze korte inleiding ging de Spr. tot het geven zyner merkwaardige proeven over. Hy trok namelyk op het daar geplaatste bord 36 gelykvormige ruiten, deed door het auditorium in elk dier ruiten drie cyfers plaatsen; zoodat het getal ten laatste 108 cyfers groot was. Nadat men hem die cyfers alsnu eenmaal duidelyk had voorgezegd, reciteerde de Heer *Pick* dezelve van voren en van achteren achter elkander, met zulk eene juistheid, dat hy in hooge mate de bewondering zyner talryke hoorders opwekte.

Maar nog hooger steeg die bewondering, toen de Heer *Pick* met niet minder nauwkeurigheid de vragen beantwoordde, hem van alle kanten gedaan, in welke ruit dit of dat getal stond en welk getal in deze of gene ruit was ingesloten. Zoo b. v., wanneer men hem vroeg: in welke ruit staat het getal 666, antwoordde hy dadelyk in de 5de en evenzeer omgekeerd. Alstoen van deze proef afstappende, deelde de Heer *Pick* een honderdtal tabellen uit, opgevuld met de moeijelykste en meest verschillende cyfers; zoo hielden zy b. v. in, het getal inwoners van een groot aantal steden en dorpen over den geheelen aardbodem, de hoogten van een 300tal bergen, aanwyzing der titels uit de pandecten en verschillende Duitsche strafwetboeken, aanwyzing, waar in het nieuwe en oude testament de onderscheidene facta opgeteekend zyn, zoowel in welk boek als in welk kapittel en op welke bladzyde, geboorte- en sterfdagen van een groot aantal historiële personen, en duizend andere zaken, te veel om hier op te noemen. De honderde vragen, die byna het gansche auditorium hem uit de tabellen voorhield, werden insgelyks even juist en vlug beantwoord.

In het tweede gedeelte toonde de Heer *Pick* ons nog, hoe gemakkelyk wy de zaken in het geheugen kunnen prenten, wanneer wy maar steeds het voorgaande met het volgende vergelyken en naar de overkomst er tusschen zoeken; de voorbeelden, welke hy zyne hoorders voorlegde, bewezen voldingend de waarheid van hetgeen hy zeide. De Spr. eindigde met nog eens al die cyfers te recapituleren, een uur te voren geschreven, om te bewyzen, dat dezelve niet slechts in een oogenblik in zyn geheugen waren gebleven, maar by voortduring even goed, zoo niet nog beter waren onthouden.

Diefstal door middel van Chloroforme.

Reeds sedert eenigen tyd lezen wy in de Fransche bladen van verschillende diefstallen door middel van het chloroforme begaan, als ware het dat men zich haastte van elke nuttige uitvinding aan te toonen, hoe men dezelve ook ten kwade kan toepassen. Een dergelyk verhaal vinden wy thans ook in de *Indépendant de la Moselle*, hetwelk wy zakelyk hier volgen laten.

Voor eenigen tyd vertoonden zich twee personen by eenen herbergier van het dorp Mardigny en bestelden hem een diner voor vier personen. Dit diner moest zeer keurig worden ingerigt en de kosten per hoofd op 5 francs nederkomen, eene weelde tot nog toe in het dorp Mardigny onbekend; de herbergier haastte zich dan ook, aan het verlangen zyner gasten te voldoen.

Deze echter begonnen weldra menigvuldige blyken van ongeduld aan den dag te leggen, en zich luide te beklagen over het lange uitblyven der twee andere genoodigden, die van Pont á Mousson verwacht werden. Eindelyk dat ongeduld niet langer kunnende verkroppen wendden zy zich tot den herbergier met den voorslag, zich naar Pont-á-Mousson te begeven, ten einde de twee nalatige achterblyvers op te sporen en met zich te voeren; eene som van 5 francs zal hem als belooning daarvoor worden ter haud gesteld. De herbergier aarzelt geen oogenblik dit aanbod aan te nemen, en begeeft zich, na aan zyne vrouw de laatste bevelen te hebben medegedeeld, welgemoed op weg.

Deze aldus vertrokken zynde, bleven nog slechts de vrouw en een klein meisje, haar kind, in huis over. Alstoen haalt een der reizigers een medaillon te voorschyn, waarop de Heilige Maagd was afgebeeld, en reikt het de vrouw ter bezigtiging over. Deze medaillon, die in eenig kunstig verborgen kastje chloroforme bevatte, verspreidde eene geur, die de vrouw van den huize heerlyk voorkwam, en die zy eenige seconden lang met graagte opsnoof. Daarna reikte zy de heilige beeldtenis aan hare dochter over, die zich evenzeer door de verraderlyke uitwassemingen liet verschalken en ze met graagte opsnoof. Moeder en kind vervielen echter, zoo als te denken was, weldra in eenen ontrustenden staat van slaperigheid, onder den invloed der uitwasemingen, zonder echter het bewustzyn te verliezen voor hetgeen rondom haar voorviel.

Het volgende namelyk zagen zy plaats hebben, zonder er zich eenigzins tegen te kunnen verzetten. De twee onbekenden, na de slaapsters op den grond te hebben nedergelegd, daar zy zich niet dan moeijelyk op hunne stoelen konden houden en gevaar liepen er af te vallen, onderzochten hare zakken en haalden er eene bos sleutels uit, waarmede zy de meubelen opensloten, in een van welke zy eene som van 335 francs vonden. Nadat zy zich van deze som hadden meester gemaakt, benevens van al de overige zaken, welke hen bruikbaar voorkwamen, verdwenen zy.

Tegenover dergelyke feiten, zullen de overheden het voorzeker noodzakelyk achten, als voorloopige en noodzakelyke maatregel vast te stellen, dat de chloroforme, die in onze apotheken vrijelyk verkocht wordt, worde opgenomen in de rei van vergiftige zelfstandigheden en er alzoo de vrije verkoop van worde verboden.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Juny 1848.

BY beschikkingen van den 13 en 16 dezer No. 250 en 254, zyn door den Heer Gouverneur, in verband tot het art. 2 en 3 van het nieuwe Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao en onderhoorigheden, hetwelk den 15 dezer in werking is gekomen, en tot Zyner Majesteits besluit van den 8 Maart dj. No. 74.

a. Eervol ontslag verleend aan de Heeren:
WILLEM PRINCE Jr. Kolonialen Ontvanger,
Mr. JAN SCHOTBORGH Hz.
JAN SCHOTBORGH Mz.
als Leden van den Kolonialen Raad, met dankbetuiging voor de in die hoedanigheid bewezene diensten.

b. Gecontinueerd als Lid van den welgemelden Raad de Heer A. H. SENIOR, en

c. Zyn voorloopig tot Leden van den bedoelden Raad, in afwachting van 's Konings beslissing, gekozen:
de Heeren G. W. HELLMUND,
C. M. GAERSTE, en
D. DOVALE.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 Juny 1848.

BY beschikking van den Heer Gezaghebber in dagteekening van heden No. 237, is naar aanleiding van ontdekte kinder ziekte aan boord van een alhier van Boston binnen gekomen vaartuig bepaald, dat de schepen of vaartuigen komende van die plaats, zullen onderworpen zyn aan het houden van quarantaine, overeenkomstig met de bepalingen vervat in de publicatie van dit Bestuur dd. 1 February 1841 No. 2.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 Juny 1848.

ALZOO de persoon van *ANNA A. FABER*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin SORTINA ELISABETH, (a) ELIZA, oud 18 jaren, dochter van DIANORA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende is van voornemen, om, na verkregene toestemming, naar de kolonie Suriname uittevoeren, een slaven meisje, genaamd EGERIE, dochter van SOPHIE, toebehoorende aan den Heer H. SCHORRENBERG.

Curaçao den 7 Juny 1848.
C. S. GORSIRA qq.

DE ondergeteekende heeft met de schepen de HUNDEREN en RAPHAEL de navolgende goederen ontvangen en biedt te koop aan, als:

Petit Bourgogne; Port á Port; Madera Wyn; St. Estephe; Gorse Margaux en Bordeaux Wyn; ook goede Rhyn Wyn, als: Liebfraun milch, Marco-Brönner en Rudesheimer, allen in anker of kleinere kisten, zoo wel in halve als heele fleschen. Wyders beste Maag bitter in halve fleschen, en gearsorteerde dubbeld gedistilleerde Liqueren, mede in halve fleschen; eindelyk nog Amandel Banket en Bitter Koekjes, benevens Hollandsche Koek, Zwarte en Groene Thee.

Curaçao den 8 Juny 1848.
C. A. ZEPPENFELDT.

TE KOOP

WISSELS op de West Indische Maatschappy, gevestigd te Amsterdam.
G. W. HELLMUND qq.
Curaçao den 9 Juny 1848.

TE KOOP

By S. E. L. MADURO.

Heele en drie kwart Hollandsch Zwart Laken en Heele Blaauw do, alsmede Warrendorper Linnen van onderscheidene nummers.

Curaçao den 9 Juny 1848.

TE KOOP

By AUGUST MULLER,

Suprafyn Hollandsch Zwart Laken en Half Laken—en

TER DRUKKERY,
PRENTENBOEKEN.

AVISO.

AL separarme de esta isla, en cualquier dia que lo exija el servicio de mi pátria, quedará á cargo del Señor JACOBO A. JESURUN el cumplimiento de los deberes que me conciernen en Curazao.

Curazao Junio 16 de 1848.
ANTONIO L. GUZMAN.